

"মৰমৰ সন্তানসকল – সৰ্বশক্তিমান পিতা আহিছে তোমালোকক শক্তি দিবলৈ, যিমান স্মৰণত থাকিবা সিমান শক্তি পাই থাকিবা"

*প্ৰশ্ন :- এই ড্ৰামা (নাটক)ত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ পাৰ্ট (ভূমিকা) তোমালোক সন্তানসকলৰ – কেনেকৈ ?

*উত্তৰ :- তোমালোক সন্তানসকলেহে বেহদৰ পিতাৰ হোৱা। ভগৱানে শিক্ষক হৈ তোমালোককহে পঢ়ায় সেয়ে ভাগ্যৱান হ'লা নহয় জানো। বিশ্বৰ মালিক তোমালোকৰ অতিথি হৈ আহিছে, তেওঁ তোমালোকৰ সহযোগৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ কল্যাণ কৰে। তোমালোক সন্তানসকলে মাতিছা আৰু পিতা আহিছে, এয়াই হৈছে দুহাতৰ তালি। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে পিতাৰ পৰা গোটেই বিশ্বৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰাৰ শক্তি আহৰণ কৰা।

ওঁম্ শান্তি। মৰমৰ আত্মিক সন্তানসকল আত্মিক পিতাৰ সন্মুখত বহি আছে। শিক্ষকৰ সন্মুখতো বহি আছে আৰু এয়াও জানে এই বাবা গুৰু ৰূপত আহিছে আমাক সন্তানসকলক লৈ যাবলৈ। পিতায়ো কয় - হে আত্মিক সন্তানসকল, মই আহিছো তোমালোকক ইয়াৰ পৰা লৈ যাবলৈ। এইখন সৃষ্টি পুৰণি হৈ গৈছে আৰু এয়াও জানা যে এইখন ছিঃ ছিঃ দুনিয়া। তোমালোক সন্তানসকলো ছিঃ ছিঃ হৈ গৈছা। নিজেই নিজকে কোৱা পতিত পাৱন পিতা আহি আমি পতিতক এই দুখধামৰ পৰা শান্তিধামলৈ লৈ যোৱা। এতিয়া তোমালোক ইয়াত বহি থাকোতে এইবোৰ মনলৈ আহিব লাগে। পিতায়ো কয় - মই তোমালোকৰ আবাহনত, আমন্ত্ৰণত আহিছোঁ। পিতাই মনত পেলাই দিয়ে তোমালোকে মাতিছিল নহয় যে আহা। এতিয়া তোমালোকৰ স্মৃতিত আহিছে হয় আমি মাতিছিলোঁ। এতিয়া বাবা আহিছে নাটকৰ পৰিকল্পনা অনুযায়ী কল্পৰ আগৰ নিচিনাকৈ। তেওঁলোকে প্লেন (পৰিকল্পনা) কৰে নহয় জানো। এয়াও শিৱবাবাৰ পৰিকল্পনা। এতিয়া সকলোৰে নিজৰ-নিজৰ পৰিকল্পনা আছে নহয় জানো। পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনা কৰে, এইটো সেইটো কৰিম, চোৱা কেনেকৈ কথাবোৰ মিলি যায়। আগেয়ে এই পৰিকল্পনা আদি নাছিল, এতিয়া পৰিকল্পনা কৰি থাকে। তোমালোক সন্তানসকলে জানা এয়া আমাৰ বাবাৰ পৰিকল্পনা। ড্ৰামাৰ পৰিকল্পনা অনুযায়ী 5 হাজাৰ বছৰৰ আগতে মই এই পৰিকল্পনা কৰিছিলোঁ। তোমালোক মৰমৰ সন্তানসকলে ইয়াত বহুত দুখী হৈছা, বেশ্যালয়ত পৰি আছা, এতিয়া মই আহিছোঁ তোমালোকক শিৱালয়লৈ লৈ যাবলৈ। শান্তিধাম হ'ল নিৰাকাৰী শিৱালয় আৰু সুখধাম হ'ল সাকাৰী শিৱালয়। এই সময়ত পিতাই তোমালোক সন্তানসকলক ৰিফ্ৰেস (পুনৰুজ্জীৱিত) কৰি আছে। তোমালোক পিতাৰ সন্মুখত বহি আছা নহয় জানো। বুদ্ধিত নিশ্চয়তো আছে যে বাবা আহিছে। 'বাবা' শব্দটো বহুত মিঠা। এইটোও জানা আমি আত্মা সেইজন বাবা (শিৱ)ৰ সন্তান পিছত চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰিবলৈ এই বাবাৰ হৈছোঁ। কিমানবাৰ তোমালোকে লৌকিক পিতাসকলক পাইছিলো? সত্যযুগৰ পৰা সুখ আৰু দুখৰ চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰি আহিছা। এতিয়া তোমালোকে জানিছা আমাৰ দুখৰ চৰিত্ৰৰ অন্ত পৰিছে, সুখৰ চৰিত্ৰও সম্পূৰ্ণ 21 জন্ম ৰূপায়ণ কৰিছা। পুনৰ আধাকল্প দুখৰ চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰিব লাগিব। বাবাই তোমালোকক স্মৃতি দিয়াইছে, বাবাই সুধিছে ঠিক এনেকুৱাই আছিল নহয় জানো। এতিয়া পুনৰাই তোমালোকে আধাকল্প সুখৰ চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰিব লাগিব। এই জ্ঞানেৰে তোমালোকৰ আত্মা ভৰপূৰ হৈ থাকে আকৌ খালী হৈ যায়। পুনৰাই পিতাই ভৰপূৰ কৰে, তোমালোকে গলত বিজয়ৰ মালা পিন্ধিছা। ডিঙিত জ্ঞানৰ মালা আছে। নিৰন্তৰ আমি চক্ৰ লগাই থাকো। সত্যযুগ, ত্ৰেতা, দ্বাপৰ, কলিযুগ পুনৰাই আহোঁ এই মিঠা সংগমত। ইয়াক মিঠা বুলি ক'ম। শান্তিধাম একো মিঠা নহয়। সকলোতকৈ মিঠা পুৰুষোত্তম কল্যাণকাৰী সংগম যুগ। নাটকত তোমালোকৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ভূমিকা আছে। তোমালোক কিমান ভাগ্যৱান। বেহদৰ পিতাৰ সন্তান তোমালোক। তেওঁ আহি তোমালোক সন্তানসকলক পঢ়ায়। কিমান উচ্চ, কিমান সহজ পঢ়া। তোমালোক কিমান ধনবান হোৱা, ইয়াত কোনো কষ্ট কৰিবলগীয়া নহয়। ডাক্তৰ, ইঞ্জিনীয়াৰ আদিয়ে কিমান মেহনত কৰে, তোমালোকেতো উত্তৰাধিকাৰ পোৱা,

14-10-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

পিতাকৰ উপাৰ্জনত সন্তানৰ অধিকাৰ থাকে নহয় জানো। তোমালোকে এয়া পঢ়া পঢ়ি 21 জন্মৰ বাবে প্ৰকৃত উপাৰ্জন কৰা। তাত (সত্যযুগত) তোমালোকৰ একো লোকচান নহয় যাৰ বাবদ পিতাক স্মৰণ কৰিবলগীয়া হ'ব ইয়াকে অজপাজপ বুলি কোৱা হয়।

তোমালোকে জানা বাবা আহিছে। বাবাইও কয় মই আহিছোঁ, দুয়ো হাতৰ তালি বাজিব নহয় জানো। পিতাই কয় মোক স্মৰণ কৰিলে জন্ম-জন্মান্তৰৰ পাপ ভস্ম হৈ যায়। পাঁচ বিকাৰৰূপী ৰাৱণে তোমালোকক পাপ আত্মা বনাইছে, পুনৰ পুণ্য আত্মাও হ'ব লাগিব, এয়া বুদ্ধিত আহিব লাগে। আমি পিতাৰ স্মৰণৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ হৈ ঘৰলৈ যামগৈ, পিতাৰ লগত। এই পঢ়াৰ দ্বাৰা আমি শক্তি পাওঁ। দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ বাবে কোৱা হয় ধৰ্মই শক্তি (ৰিলিজেন ইজ মাইট)। পিতা সৰ্বশক্তিমান। সেয়ে বাবাৰ পৰা আমি বিশ্বত শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ শক্তি পাওঁ। সেই বাদশ্বাহী আমাৰ পৰাকো কাঢ়ি নিব নোৱাৰে। ৰজাসকলৰ হাতত চোৱা কিমান ক্ষমতা আছে। কিমানে তেওঁলোকক সমীহ কৰে। এজন ৰজাৰ কিমান প্ৰজা, সৈন্য আদি থাকে কিন্তু সেয়া ক্ষন্তেকীয়া ক্ষমতা। এয়া 21 জন্মৰ বাবে ক্ষমতা। এতিয়া তোমালোকে জানা আমি সৰ্বশক্তিমান পিতাৰ পৰা বিশ্বত ৰাজত্ব কৰিবৰ বাবে শক্তি পাওঁ। স্নেহতো থাকিব লাগে নহয় জানো। দেৱতাসকল বাস্তৱিকতে নাই যদিও কিমান আদৰ স্নেহ থাকে। যেতিয়া সমুখত আহিব তেতিয়া প্ৰজাৰ পৰা কিমান স্নেহ পাব। স্মৃতিৰ যাত্ৰাৰ দ্বাৰা এই সকলো শক্তি তোমালোকে আহৰণ কৰি আছা। এই কথা পাহৰি নাযাবা। স্মৰণ কৰোঁতে কৰোঁতে তোমালোক বহুত শক্তিশালী হৈ যোৱা। সৰ্বশক্তিমান বুলি আন কাকো কোৱা নহয়। সকলোৱে শক্তি প্ৰাপ্ত কৰে, এতিয়া কৰোৰেই শক্তি নাইকিয়া সকলোৱে তমোপ্ৰধান হৈ পৰিছে। পুনৰ সকলো আত্মাই এজনৰ পৰাই শক্তি প্ৰাপ্ত কৰিব আৰু নিজ ৰাজধানীত আহি নিজৰ ভূমিকা পালন কৰিব। নিজৰ হিচাপ-কিতাপ নিষ্পত্তি কৰি পুনৰ এনেদৰেই ক্ৰমানুসৰি শক্তিমান হ'ব। প্ৰথম নম্বৰত এই দেৱতাসকলত শক্তি। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণেই গোটেই সৃষ্টিৰ মালিক আছিল। তোমালোকৰ বুদ্ধিত গোটেই সৃষ্টিৰ চক্ৰ আছে। যিদৰে তোমালোকৰ আত্মাত এই জ্ঞান আছে, তেনেদৰে বাবাৰ আত্মাতো সমস্ত জ্ঞান আছে। এতিয়া তোমালোকক জ্ঞান দি আছে। নাটকত চৰিত্ৰ নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে যি পুনৰাবৃত্তি হৈ থাকে। পুনৰ সেই ভূমিকা 5 হাজাৰ বছৰৰ পিছত পুনৰাবৃত্তি হ'ব। এয়াও তোমালোক সন্তান সকলোৱে জানা। তোমালোকে সত্যযুগত ৰাজত্ব কৰা তেতিয়া পিতা অৱসৰকালীন জীৱনত থাকে পুনৰ কেতিয়া মঞ্চলৈ আহে? যেতিয়া তোমালোক দুখী হোৱা। তোমালোকে জানা তেওঁৰ ভিতৰতে ৰেকৰ্ড (তথ্য) মজুত আছে। কিমান সুস্থ আত্মা, তাত কিমান জ্ঞান বুদ্ধি থাকে। পিতা আহি কিমান জ্ঞান দিয়ে। পুনৰ সত্যযুগত এয়া সকলো পাহৰি যোৱা। সত্যযুগত তোমালোকৰ এই জ্ঞান নাথাকে। তাত তোমালোকে সুখ ভোগ কৰি থাকা। এইটোও এতিয়া তোমালোকে বুজিছা, সত্যযুগত আমিহেই দেৱতা হৈ সুখ ভোগ কৰোঁ। এতিয়া আমিহেই ব্ৰাহ্মণ। পাছত আমিহেই দেৱতা হওঁ। এই জ্ঞান বুদ্ধিত ভালদৰে ধাৰণ কৰিব লাগে। কৰোবাক বুজালে আনন্দ লাগে নহয়নে। যেন তোমালোকে প্ৰাণদানহে দিয়া। কোৱা হয় কালে আহি সকলোকে লৈ যায়। কাল আদি একো নাই। এয়াটো পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত নাটক। আত্মাই কয় মই এটা শৰীৰ এৰি গৈ পুনৰ অন্য এটা লওঁ। মোক কোনো কালে নাখায়। আত্মাৰ অনুভৱ হয়। আত্মা যেতিয়া গৰ্ভত থাকে তেতিয়া সাক্ষাৎকাৰ কৰি দুখ ভোগ কৰে। ভিতৰত শান্তি ভোগে সেয়ে তাক গৰ্ভ জেইল কোৱা হয়। এয়া কিমান আচৰিত নাটক। গৰ্ভ জেইলত শান্তি খাই সাক্ষাৎকাৰ কৰি থাকে। শান্তি কিয় পালে? সাক্ষাৎকাৰতো কৰাই নহয় জানো- এয়া এয়া অনিয়মৰ কাম কৰিছিল, এওঁক দুখ দিছিল। তাত (গৰ্ভ জেইলত) সকলো সাক্ষাৎকাৰ হয় পুনৰ বাহিৰ ওলাই পাপ আত্মা হৈ পৰে। সকলো পাপ কেনেকৈ ভস্ম হ'ব? সেয়ে সন্তানসকলক বুজোৱা হৈছে - এই স্মৃতিৰ যাত্ৰাৰ দ্বাৰা আৰু স্বদৰ্শন চক্ৰ চলালে তোমালোকৰ পাপ নাইকিয়া হয়। পিতাই কয়ও - মৰমৰ স্বদৰ্শন

14-10-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

চক্ৰধাৰী সন্তানসকল, তোমালোকে ৪৪ৰ এই স্বদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰালে তোমালোকৰ জন্ম-জন্মান্তৰৰ পাপ নাইকিয়া হ'ব। চক্ৰকো স্মৰণ কৰিব লাগে, কোনে এই জ্ঞান দিলে, তেওঁকো স্মৰণ কৰিব লাগে। বাবাই আমাক স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী কৰাই আছে। গঢ়িতো আছে কিন্তু সদায় নতুন (সন্তান) আহে সেয়ে তেওঁলোকক পুনৰুজ্জীৱিত কৰিবলগীয়া হয়। তোমালোকে সকলো জ্ঞান পালা, এতিয়া তোমালোকে জানা আমি ইয়ালৈ আহিছোঁ চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰিবলৈ। ৪৪ৰ চক্ৰ লগোৱা হ'ল এতিয়া পুনৰ উভতি যাব লাগে। এনেদৰে চক্ৰ ঘূৰাই থাকানে? পিতাই জানে সন্তানসকলে বহুত পাহৰি যায়। চক্ৰ ঘূৰোৱাত কোনো কষ্ট নাই সময় বহুত পোৱা যায়। পিছলৈ তোমালোকৰ এই স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী অৱস্থা হৈ থাকিব। তোমালোক এনেকুৱা হ'ব লাগে। সন্ধ্যাসীসকলেতো এই শিক্ষা দিব নোৱাৰে। স্বদৰ্শন চক্ৰক গুৰুসকলে নিজেও নাজানে। তেওঁলোকেতো কেৱল ক'ব - ব'লা গংগালৈ যাওঁ। কিমান স্নান কৰে। বহুতে স্নান কৰিলে গুৰুসকলৰ উপাৰ্জন হয়। বাৰে বাৰে ঘনে যাত্ৰা কৰে। এতিয়া সেই যাত্ৰা আৰু এই যাত্ৰাৰ মাজত চোৱা কিমান পাৰ্থক্য আছে। এই যাত্ৰাই সেই সকলো যাত্ৰা একুৱাই দিয়ে। এই যাত্ৰা কিমান সহজ। চক্ৰও ঘূৰোৱা। গীতও আছে নহয় জানো - চাৰিওদিশে চক্ৰ লগালো তথাপি নিৰন্তৰ দূৰৈতে থাকিলো। বেহদৰ পিতাৰ পৰা দূৰৈতে থাকিলো। এয়া তোমালোকৰ অনুভৱ হয়। তেওঁলোকে ইয়াৰ অৰ্থ বুজি নাপায়। এতিয়া তোমালোকে জানা বহুত চক্ৰ লগোৱা হ'ল। এতিয়া এই চক্ৰৰ পৰা তোমালোক মুক্ত হ'লা। চক্ৰ লগাই কোনো ওচৰ হৈ নাপালে আৰু দূৰৈলৈহে গ'ল।

এতিয়া নাটকৰ পৰিকল্পনান অনুযায়ী পিতাহে আহিবলগীয়া হয়, সকলোকে লগত লৈ যাবলৈ। পিতাই কয় মোৰ মতত তোমালোক চলিবই লাগিব পবিত্ৰ হ'ব লাগিব। এই সৃষ্টিখনক দেখিও নেদেখা হ'ব লাগিব। যেতিয়ালৈকে নতুন ঘৰ সাজি তৈয়াৰ নহ'ব তেতিয়ালৈকে পুৰণিতে থাকিবলগীয়া হয়। পিতা সংগমতহে আহে উত্তৰাধিকাৰ দিবলৈ। বেহদৰ পিতাৰ বেহদৰ উত্তৰাধিকাৰ। সন্তানসকলে জানে পিতাৰ সম্পত্তি আমাৰ। সেই আনন্দত থাকে। নিজৰ উপাৰ্জনো কৰে আৰু পিতাৰ সম্পত্তিৰো অধিকাৰ পায়। তোমালোকেতো উত্তৰাধিকাৰ পাবা। তাত (সত্যযুগত) তোমালোকে নাজানিবা যে স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ আমি কেনেকৈ পালোঁ। তাত (সত্যযুগত) তোমালোকৰ জীৱন বহুত সুখী হ'ব কিয়নো তোমালোকে পিতাক স্মৰণ কৰি শক্তি লোৱা। পাপ খণ্ডন কৰোঁতা পতিত-পাৱন এজনেই পিতা। পিতাক স্মৰণ কৰিলে আৰু স্বদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰালেহে তোমালোকৰ পাপ খণ্ডন হয়। এইটো ভালকৈ লিখি লোৱা। এয়া বুজোৱাই যথেষ্ট। আগলৈ তোমালোকে টিক্ টিক্ কৰিব লগীয়া নহ'ব। এটা ইংগিততেই যথেষ্ট হ'ব। বেহদৰ পিতাক স্মৰণ কৰা তেতিয়া তোমালোকৰ পাপ খণ্ডন হ'ব। তোমালোকে নৰৰ পৰা নাৰায়ণ নাৰীৰ পৰা লক্ষ্মী হ'বলৈ আহিছা। এয়া মনত আছে নহয় জানো। অন্য কাৰো বুদ্ধিত এই কথা নাই। ইয়াত তোমালোক আহা, বুদ্ধিত আছে আমি বাপদাদাৰ ওচৰলৈ আহিছো। তেওঁৰ পৰা নতুন সৃষ্টিৰ স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'বলৈ।

পিতাই কয় - স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হ'লে তোমালোকৰ বিকৰ্ম বিনাশ হৈ যাব। এতিয়া যিজনে তোমালোকৰ জীৱন হীৰাতুল্য কৰি তোলে তেওঁক চোৱা। এয়াও তোমালোকে বুজিছা, ইয়াত একো চোৱাৰ কথা নাই। এয়া তোমালোকে দিব্য দৃষ্টিৰ দ্বাৰা জানিছা। আত্মাইয়ে এই শৰীৰৰ দ্বাৰা পঢ়ে। এই জ্ঞান এতিয়া পাইছা। আমি যি কৰ্ম কৰো, আত্মাহে শৰীৰ ধাৰণ কৰি কৰ্ম কৰে। বাবাইয়ো পঢ়াব লাগে, তেওঁৰ নামতো সদায়ে শিৱ। শৰীৰৰ নাম সলনি হয়। এই শৰীৰতো আমাৰ নহয়। এয়া তেওঁৰ সম্পত্তি। শৰীৰ আত্মাৰ সম্পত্তি যাৰ দ্বাৰা চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰা হয়। এয়াতো বহুত সহজ বুজিব পৰা কথা। আত্মাতো সকলোৰে আছে, সকলোৰে শৰীৰৰ নাম ভিন্ন ভিন্ন হয়। এয়া হ'ল পৰম আত্মা, সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আত্মা। উচ্চতকৈ উচ্চ। এতিয়া তোমালোকে বুজিছা ভগৱানতো এজন ৰচয়তা। বাকী সকলো ৰচনা, চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰোতা। এয়াও জানিছা কেনেকৈ আত্মাবোৰ আহে, আৰম্ভণিতে আহি সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ কম সংখ্যক আত্মা সকল

14-10-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

থাকে। অস্তিমত প্ৰথমে আহিবৰ বাবে যোগ্য হয়। এই সৃষ্টি চক্ৰ যেন মালাহে যি ঘূৰি থাকে। মালা তোমালোকে ঘূৰাই থাকা সেয়ে সকলো দানাৰ চক্ৰ ঘূৰে নহয় জানো। সত্যযুগত ভক্তি অকণমানো নহয়। পিতাই বুজাইছে - হে আত্মাসকল মোক স্মৰণ কৰা। তোমালোক ঘৰলৈ নিশ্চয় উভতিব লাগিব, বিনাশ সন্মুখত হাজিৰ। স্মৰণৰ দ্বাৰাহে পাপ নাইকিয়া হ'ব আৰু শান্তি খোৱাৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাবা। পদবীও ভাল হ'ব। নহ'লে শান্তি বহুত খাব লাগিব। মই তোমালোক সন্তানসকলৰ কাষত কিমান ভাল অতিথি। মই গোটেই সৃষ্টিৰ পৰিৱৰ্তন কৰো, পুৰণি সৃষ্টিক নতুন কৰি তোলো। তোমালোকেও জানা বাবা কল্প কল্প আহি সৃষ্টি পৰিৱৰ্তন কৰি পুৰণি সৃষ্টিক নতুনকৈ গঢ়ি তোলে। এই বিশ্ব নতুনৰ পৰা পুৰণি, পুৰণিৰ পৰা নতুন হয় নহয় জানো। তোমালোকে এই সময়ত চক্ৰ ঘূৰাই থাকা। পিতাৰ বুদ্ধিত জ্ঞান আছে, বৰ্ণনা কৰে, তোমালোকে বুদ্ধিতো আছে চক্ৰ কেনেকৈ ঘূৰে। তোমালোকে জানা বাবা আহিছে, তেওঁৰ শ্ৰীমতত আমি পবিত্ৰ হওঁ। স্মৰণৰ দ্বাৰাহে পবিত্ৰ হৈ পুনৰ উচ্চ পদ পাবা। পুৰুষাৰ্থ কৰাটোও প্ৰয়োজন। পুৰুষাৰ্থ কৰাবলৈ কিমান চিত্ৰ আদি বনোৱা হয়। যি আহে তেওঁক তোমালোকে 84 চক্ৰৰ বিষয়ে বুজোৱা। পিতাক স্মৰণ কৰিলে তোমালোকে পতিতৰ পৰা পাবা হৈ যাবা। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

- (1) জ্ঞান বুদ্ধিত ভালদৰে ধাৰণ কৰি অনেক আত্মাৰ প্ৰাণ দান দিব লাগে, স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হ'ব লাগে।
- (2) এই মিঠা সংগমত নিজৰ উপাৰ্জন লগে লগে পিতাৰ শ্ৰীমতত চলি সম্পূৰ্ণ উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে। নিজৰ জীৱন সদায় আনন্দিত কৰি তুলিব লাগে।

*বৰদান:- সংগঠনত থাকি সকলোৰে স্নেহী হৈ বুদ্ধিৰ সাৰথি এক পিতাক কৰোঁতা কৰ্মযোগী হোৱা।

কোনো কোনো সন্তানে সংগঠন স্নেহী হোৱা সলনি উপৰাম হৈ যায়। ভয় কৰে কৰবাত ফাঁচি নাযাওঁ, ইয়াতকৈ দূৰত থকায়ে ভাল। কিন্তু নহয়, 21 জন্মৰ পৰিয়াল থাকিব লাগিব, যদি ভয় কৰি কাষৰীয়া হৈ কৰা তেতিয়া এয়াও কৰ্ম-সন্ন্যাসীৰ সংস্কাৰ হ'ল। কৰ্মযোগী হ'ব লাগে, কৰ্ম সন্ন্যাসী নহয়। সংগঠনত থাকা, সকলোৰে স্নেহী হোৱা কিন্তু বুদ্ধিৰ সাৰথি এজন পিতা হওক, অন্য কোনো নহয়। বুদ্ধিক কোনো আত্মাৰ লগত, গুণ বা কোনো বিশেষতাই আকৰ্ষিত কৰিব নালাগে তেতিয়া কোৱা হ'ব কৰ্মযোগী পবিত্ৰ আত্মা।

*শ্লোগান:- বাপদাদাৰ ৰাইট হেণ্ড (সোঁহাত) হোৱা, লেফট হেণ্ড (বাওঁহাত) নহয়।

ওঁম্ শান্তি!!

***